

[Thorndahl]

men det har ministeren ikke redegjort for. Jeg går ud fra, at ministeren har gennemgået beslutningsforløbet og beslutningsgrundlaget, dengang man valgte denne fremgangsmåde, og man kan måske også tillade sig at konkludere på det grundlag, i og med at ministeren ikke er kommet med nogen oplysninger om det, at der ikke har været andet end nogle helt generelle betragtninger, som kunne benyttes for at lave en lovgivning, som vi gjorde det, eller som regeringen valgte at gøre det, inden for boligopvarmningsområdet. Det gennemførte man jo ved lovgivning. Det var i øvrigt en energibesparelse, der var væsentlig større end den, man forventede man kunne gennemføre ved at sænke hastighedsgrænserne. Men den forfatningsmæssige begrundelse for at vælge bemyndigelseslovgivningen må være, at der er et betydeligt forsyningsmæssigt tab, nogle betydelige forsyningsmæssige konsekvenser ved at gennemføre sagen efter grundlovens og forretningsordenens regler ved almindelig lovgivning. Det er jo kun et par uger, det drejer sig om. Det er det, hele spørgsmålet står og falder med, hr. minister, og det er et spørgsmål, om højesteret har vurderet det på den måde.

Så har vi været inde på disse her 5 pct., som Det internationale Energiagentur henstillede til medlemslandene at spare på det samlede energiforbrug, og ministeren var så glad for, at man havde brugt det flere gange og mange gange og hundrede gange. Det kan man da også sagtens gøre, det er der for så vidt ikke noget angribeligt i. Det, der var angribeligt ved den daværende regerings fremgangsmåde, var, at man i de svar, vi fik i skatte- og afgiftsudvalget, hvor ministeren altså ikke sad, på forespørgsel fra udvalget argumenterede, som om det var en ny henstilling om en yderligere 5 pct.s besparelse, men de 5 pct., der altså fra regeringens side motiverede energiafgifterne, var nøjagtigt de samme 5 pct., som man til fulde havde tilgodeset ved de tre hovedforanstaltninger, man gennemførte i marts 1979, og derfor var det efter min bedste overbevisning et temmelig klodset forsøg på at vildlede skatte- og afgiftsudvalgets medlemmer og dermed folkettingen.

Jeg ville være meget ked af, hvis folkettingen efter i udvalget at have tænkt sig grundigt om ved dette forslag alligevel finder, at bemyndigelseslovgivningen kan benyttes til et

så direkte energipolitisk uvæsentligt formål som hastighedsbegrænsningerne, for det vil – og det er også i overensstemmelse med det praktiske hensyn, som ministeren har talt om – få den konsekvens, at bemyndigelseslovgivningen dermed åbner op for, at folkettingen sættes ud af kraft på en lang række områder. Der er jo ikke ret meget, der foregår her i samfundet af omsætning med varer og tjenesteydelser, som ikke er baseret på et forbrug af ressourcer. Jeg tror i hvert fald, det er vanskeligt teoretisk at beskrive en given vareomsætning og et indgreb over for den, der har mindre effekt end disse hastighedsbegrænsninger. Hovedsagelig opererer vi jo på teoriens overdrev, når vi taler om effekt af disse hastighedsbegrænsninger. Jeg tror faktisk, det er vanskeligt at finde et indgreb, der har mindre effekt for en given omsætning af resourceforbrugene af varer og tjenesteydelser. Hvis man kan bruge det lovligt her i forbindelse med hastighedsgrænserne, kan man også bruge det lovligt på alle mulige andre vare- og tjenesteydelsesomsætninger, der forbruger ressourcer. På den måde vil man effektivt have sat folkettingen ud af kraft og dermed altså også leve op til ministerens praktiske intentioner.

Men efter vores opfattelse – det vil jeg godt afsluttende understrege – skal en sådan bemyndigelseslovgivning alene anvendes efter sit formål til brug i nationalt vanskelige og kriseprægede situationer, hvor det er af afgørende betydning, at man handler hurtigt, og mindre væsentligt, at man handler så hensigtsmæssigt som muligt, men det vigtigste ved indgreb efter bemyndighedslovgivningen er hastigheden, tempoet, hvormed det udføres.

Vi må altså på det grundlag meget skarpt, som det også fremgår af vores bemærkninger til beslutningsforslaget, tage afstand fra den omgåelse af grundlovens kapitel 5, som denne anvendelse af bemyndigelseslovgivningen efter vores opfattelse klart har medvirket til.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg skal ikke gå ind i de ind imellem temmelig fantasifulde konstruktioner, som hr. Thorndahl beriger den store forsamling med. Det er et lovgrundlag om forsyning, som har det sigte, som det her anvendes til. Der er ikke nogen som helst realitet i det problem,